

Критерием устойчивого развития предприятия в рамках концепции инновационного развития может выступать система линейных неравенств:[1]

$$t_c < t_b < t_n < t_{ак} < t_{ит} \quad (1)$$

где t_c – темп роста себестоимости продукции;

t_b – темп роста выручки;

t_c – темп роста прибыли;

$t_{ак}$ – темп роста авансированного капитала;

$t_{ит}$ – темп роста инновационных технологий.

Литература:

1. Кучерова Е.Н. Формирование механизма устойчивого развития машиностроительных предприятий в современных условиях (на примере машиностроительных предприятий Смоленской области) // Диссерт. на соискание уч. ст. кэн. – М., 2011. – 167 с.
2. Свиридова С.В. Процедура формирования и реализации стратегии инновационного развития предприятия // Экономика и предпринимательство. 2011. – № 6. – С.115–119.

УДК 65.012.32

В.Я. Брич, д.е.н., профессор, **Ю.А. Урсакий**, аспирант
Тернопільський національний економічний університет

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНЕ ОБГРУНТУВАННЯ КОНЦЕПЦІЇ СИСТЕМНОГО УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ЖИТТЯ

Поштовхом для розвитку системної теорії стала зростаюча невизначеність зовнішнього середовища в умовах економічних криз.

За таких умов, ефективність управління організацій як відкритої системи визначається характеристиками зовнішнього середовища. Вирішальною системною характеристикою підприємства стає його спроможність адаптуватись до значних подій в зовнішньому середовищі, тобто воно повинно реагувати на події таким чином, щоб і в майбутньому зберегти спроможність такого вибору. Творчість стає головною функцією управління. Виникає потреба в креативному інноваційному менеджменті як форма ефективного управління організаціями, орієнтованому на розкриття потенціалу, створення інноваційних можливостей, розробку стратегій «шведінки на ринку» з цільовими установками.

Чинник якість життя, більш повно характеризує управління організаціями в соціально – економічній системі та включає розвиток якості особистості на основі процесів соціалізації, в першу чергу в рамках сім'ї та освіти, якість середовища життя, якість освіти, якість здоров'я і розвитку населення, та ін. При цьому система управління, спирається на

екологічну базу всього комплексу наук включаючи вчення про
ність розвитку, екологію, освіту, педагогіку, здоров'я.

Проте розв'язати поставлене завдання щодо досягнення мети
зидити результативність діяльності організації шляхом активної
вої розробки проблем управління якістю життя, з використанням
много підходу на основі типової моделі процесу управління, яку
жають у лінійній формі управлінському циклу відомих функцій
вління, які впливають на прийняття рішення не є очевидним.

Суть і зміст системи управління якістю життя слід розглядати в
рокому розуміння, як процес і у конкретному як дію.

Якщо елементами системи будуть суб'єкти управління (керівники і
пці) та процеси обробки інформації, то система виступає як
итована множинна сукупність суб'єктів управління або ціле
итована сукупність процесів управління, між якими існують
цифічні взаємозв'язки, наприклад ієрархічні.

У випадку, коли елементами системи розглядати певний засіб
сягнення цілей, який вимагає одночасно та (або) паралельно в певні
менти реалізувати визначені дії, як санкціоновані способи досягнення
лей, що виробляють шляхом загально прийнятих процедур прийняття
рішень

Отже системний підхід щодо управління розвитком якості життя
потребує реалізації комплексу функцій, щодо здійснення ефективного
пливу на об'єкт управління.

Для реалізації цього комплексу функцій, необхідно враховувати
наступні складові, які формують системний підхід щодо управління якістю
життя:

- адаптивність, як вміння спрямовувати розвиток системи управління організації;

- наявність у керівника широкого кругозору, рис лідера, уміле використання нових технологій управління, позитивне ставлення до ризику;

- надання гнучкості та динамізму організаційним формам управління з тим, щоб мати можливість швидко пристосуватися до мінливих умов зовнішнього середовища ;

- активне поширення принципів програмно-цільового управління якістю життя для досягнення конкурентних переваг;

- створення підсистеми мотивації на засадах якості життя;

- вплив ідей якості на розробку проблем формальної організації, соціально-психологічних аспектів організаційних процесів, системних процедур в управлінні, а також інформаційної підтримки.